

Vergaderjaar 1989-1990

21 357

Beperking van de contracteerplicht in de ziekenfondsverzekering en de bijzondere ziektekostenverzekering, invoering van de mogelijkheid een lager tarief in rekening te brengen dan het overeenkomstig de Wet tarieven gezondheidszorg goedgekeurde of vastgestelde tarief, alsmede enige andere wijzigingen in de Ziekenfondswet, de Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten en de Wet tarieven gezondheidszorg

B

ADVIES RAAD VAN STATE

NADER RAPPORT

Aan de Koningin

Aan de Koningin

's-Gravenhage, 29 augustus 1989

Rijswijk, 17 oktober 1989

Bij Kabinetsmissive van 28 maart 1989, no. 89.007645, heeft Uwe Majesteit, op voordracht van de Staatssecretaris van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur, mede namens de Staatssecretaris van Sociale Zaken en Werkgelegenheid en de Staatssecretaris van Economische Zaken, A. J. Evenhuis, bij de Raad van State ter overweging aanhangig gemaakt een voorstel van wet met memorie van toelichting, houdende beperking van de contracteerplicht in de ziekenfondsverzekering en de bijzondere ziektekostenverzekering, invoering van de mogelijkheid een lager tarief in rekening te brengen dan het overeenkomstig de Wet tarieven gezondheidszorg goedgekeurde of vastgestelde tarief, alsmede enige andere wijzigingen in de Ziekenfondswet, de Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten en de Wet tarieven gezondheidszorg.

Blijkens de mededeling van de Directeur van uw Kabinet van 28 maart 1989, nr. 89.007645, machtigde Uwe Majesteit de Raad van State, zijn advies inzake het bovenvermelde voorstel van wet rechtstreeks aan mij te doen toekomen. Dit advies, gedateerd 29 augustus 1989, bied ik U hierbij mede namens de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid en de Minister van Economische Zaken aan.

1. Het wetsvoorstel beoogt in de eerste plaats in de Ziekenfondswet (Zfw) en de Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten (AWBZ) de

1 en 2. Aan de door de Raad van State onder deze punten gemaakte opmerkingen is gevolg gegeven.

contracteerplicht voor vrije beroepsbeoefenaren op te heffen, in de tweede plaats in nauwe samenhang daarmee in de Wet tarieven gezondheidszorg (Wtg) de mogelijkheid te openen lagere tarieven in rekening te brengen dan die welke door het Centraal Orgaan Tarieven Gezondheidszorg (COTG) zijn goedgekeurd en vastgesteld, en in de derde plaats een begin te maken met vereenvoudiging en deregulering van voornoemde wetten. In paragraaf 2 van het algemeen gedeelte van de memorie van toelichting wordt uiteengezet, dat de overeenkomsten, die tussen verzekeraars en aanbieders van zorg worden gesloten, betrekking dienen te hebben – gezien de verantwoordelijkheden, die aan partijen worden toegekend – op zowel het volume aan zorg, de bekostiging van de zorg als de kwaliteit van de zorg. In paragraaf 3, onder b, van de memorie van toelichting staat, kort samengevat, dat met het opheffen van de contracteerplicht niet in de eerste plaats wordt beoogd het volume van de zorg te beheersen, maar via de te sluiten overeenkomsten de kwaliteit en de doelmatigheid van de hulpverlening te bewerkstelligen. In verband met de hiervoor genoemde drie doelstellingen van de overeenkomsten – volume, bekostiging en kwaliteit van de zorg – ware in de toelichting uiteen te zetten op welke wijze het volume van de zorg in de overeenkomsten kan worden beheerst. De Raad van State heeft in de memorie van toelichting gemist een uiteenzetting over de vraag welke garanties er in het thans voorgestelde stelsel zullen zijn voor de handhaving van de kwaliteit van de hulpverlening; de reactie van de ondertekenaars in paragraaf 4, onder d, op de vrees van het COTG, dat het overeenkomen van lagere tarieven dan de maximumtarieven wel eens tot gevolg zou kunnen hebben, dat de kwaliteit van de verleende zorg negatief wordt beïnvloed, acht de Raad voor een belangrijk onderwerp als de kwaliteit van de gezondheidszorg onvoldoende. Bovendien lijkt de gekozen terminologie «nooit aanleiding zullen zijn voor een onaanvaardbare vermindering van de kwaliteit van de zorg» erop te wijzen dat de bewindslieden wel degelijk van een verminderde kwaliteit uitgaan. Ervan uitgaande, dat het bewaken van de kwaliteit van de te verlenen zorg mede de taak van de

overheid is, ware in de toelichting uiteen te zetten, welke instrumenten de overheid ter beschikking staan om de kwaliteit te controleren in deze fase van wijziging van het ziektekostenverzekeringsstelsel en op welke kwaliteitseisen op de diverse terreinen in de memorie van toelichting in de passages in paragraaf 4, onder d, wordt gedoeld.

2. In paragraaf 4, onder a, van de memorie van toelichting wordt uiteengezet, dat de invoering van maximumtarieven ertoe leidt dat bij het sluiten van overeenkomsten met individuele zorgverleners optimaal rekening kan worden gehouden met lokale marktomstandigheden, waaronder de te leveren kwaliteit. Bij de Raad is de vraag gerezen of dit impliceert dat lokaal en regionaal verschillen zullen ontstaan in kwaliteitsniveau van de te verlenen zorg en zo ja, of zulks in het algemeen aanvaardbaar kan worden geacht.

Komt een dergelijke ontwikkeling, zo vraagt het college zich af, niet in strijd met één van de tien toetsingscriteria die voor het kabinet als uitgangspunt dienen bij het tot stand brengen van een nieuw stelsel van zorg, te weten de handhaving van de huidige kwaliteit van zorg (Kamerstukken II 1987/88, 19 945, nrs. 27-28, bladzijden 5/6). De Raad acht het van belang, dat in de memorie van toelichting ook op deze mogelijke consequenties van de voorgestelde invoering van maximumtarieven voor de kwaliteit van de zorg wordt ingegaan.

3. Een volgende kwestie, waarover de Raad een uiteenzetting in de toelichting heeft gemist, is de consequentie van de opheffing van de contracteerplicht voor de keuzevrijheid van de verzekerde. In de memorie van toelichting wordt weliswaar in paragraaf 4, onder h, en in paragraaf 5, onder b, op de positie van de patiënt/verzekerde ingegaan, maar deze beschouwingen richten zich slechts op de financiële consequenties voor verzekerden. Bij het opheffen van de contracteerplicht bestaat immers ook de mogelijkheid dat bestaande medewerkerscontracten worden verbroken dan wel dat met nieuwe aanbieders van zorg die zich in een regio vestigen geen contracten meer worden gesloten. Ziekenfondsverzekerden kunnen daarmee in vergelijking tot de thans bestaande situatie beperkt worden in hun vrijheid een hulpverlener naar

3. Naar aanleiding van de door de Raad van State onder dit punt gedane aanbeveling is in het algemeen deel van de memorie van toelichting (paragraaf 3, onder b) aandacht geschonken aan de consequenties van de opheffing van de contracteerplicht voor de keuzevrijheid van de verzekerde. Daarbij is tevens ingegaan op de beschouwingen van de Ziekenfondsraad in zijn advies over dit onderwerp. Ook is in dit verband melding gemaakt van een kabinetsvoorstel dat het mogelijk zal maken dat de verzekerde keuzevrijheid heeft voor wat betreft zijn ziekenfonds.

eigen voorkeur te kiezen. Zolang en voor zover de ziekenfondsverzekerde niet in de gelegenheid is, zich bij een andere ziektekostenverzekeraar in te schrijven, die mogelijk wel de hulpverlener van zijn keuze heeft gecontracteerd, kan de opheffing van de contracteerplicht voor de verzekerde principiële consequenties voor zijn keuzevrijheid hebben, die naar het oordeel van de Raad in de memorie van toelichting niet onbesproken kunnen blijven. In dit verband ware tevens in te gaan op de beschouwingen, die de Ziekenfondsraad aan dit onderwerp heeft gewijd op bladzijde 15 van zijn advies van 24 november 1988.

4. De Raad acht het voorts wenselijk dat in paragraaf 3 van de memorie van toelichting alsnog ingegaan wordt op de vraag welke gevolgen de opheffing van de contracteerplicht ten aanzien van beroepsbeoefenaren heeft of dient te hebben voor de rechtsbescherming van die beroepsbeoefenaren en voor het toezicht van de Ziekenfondsraad op basis van paragraaf 2 van het vijfde hoofdstuk van de Zfw en hoofdstuk VII van de AWBZ.

5. In de toelichting op de overgangsmaatregel van artikel IV, onderdeel a, ware alsnog een oordeel te geven over de stelling van een minderheid binnen de Ziekenfondsraad dat deze maatregel een inbreuk betekent op de rechtszekerheid van de thans gecontracteerde medewerkers (advies van 24 november 1988, bladzijde 23).

6. Onder c van paragraaf 3 van de memorie van toelichting ware alsnog aandacht te besteden aan het standpunt van de Ziekenfondsraad dat de wettelijke bepalingen met betrekking tot de verhouding tussen modelovereenkomst en individuele overeenkomst vooralsnog ongewijzigd zouden moeten blijven (advies van 24 november 1988, bladzijde 25, eerste drie alinea's).

7. In paragraaf 4, onder i, van de memorie van toelichting, waar de werkingssfeer van de maximumtarieven aan de orde is, wijzen de bewindslieden erop, dat het wellicht raadzaam is bepaalde prestaties van medische specialisten (die voor de instelling hoge kosten met zich meebrengen) vooralsnog van de werking van de regeling van maximumtarieven uit te sluiten in verband met

4 t/m 8. Aan de door de Raad van State onder deze punten gemaakte opmerkingen is gevolg gegeven.

mogelijke onwenselijke effecten op de budgettering van de ziekenhuizen. Anderzijds sluiten de ondertekenaars niet uit, dat er redenen kunnen zijn bepaalde prestaties van categorieën van beroepsbeoefenaren in de toekomst wederom buiten de werking van de regeling van de maximumtarieven te brengen. De Raad acht het wenselijk dat in deze passage in de toelichting in meer algemene zin wordt ingegaan op de verhouding tussen de introductie van maximumtarieven en de budgettering van instellingen.

Tevens ware het aan te geven welke normen worden gehanteerd bij het gebruik van de in het voorgestelde artikel 17a van de Wtg gegeven delegatiebevoegdheid zowel ten aanzien van de categorieën van organen van gezondheidszorg, die onder de regeling van de maximumtarieven zullen worden gebracht als ten aanzien van de prestaties van die categorieën.

8. In paragraaf 3, onder h, van de memorie van toelichting, handelend over de positie van huisartsen, wordt aangekondigd, dat tegelijk met de opheffing van de contracteerplicht ten aanzien van huisartsen het vestigingsbeleid voor huisartsen op grond van de Wet voorzieningen gezondheidszorg zal worden beëindigd. De Raad geeft in overweging deze passage in de toelichting meer te concretiseren in die zin, dat wordt aangegeven of het Besluit van 12 oktober 1985 (Stb. 574), houdende vestiging en praktijkomvang huisartsen, op vorenbedoeld moment in zijn geheel zal worden ingetrokken dan wel zal worden gewijzigd.

Artikelsgewijs

9. Artikel 44 Zfw (artikel I, onderdeel B).

Het feit dat wordt voorgesteld in artikel 45 Zfw een onderscheid aan te brengen tussen (bepalingen in) modelovereenkomsten met personen en met instellingen – artikel I, onderdeel D –, dwingt naar het oordeel van de Raad tot een nadere wijziging van artikel 44, derde lid, waarbij wordt vastgehaakt aan dat onderscheid. Een vergelijkbare opmerking kan worden gemaakt over artikel 42, vierde lid, AWBZ (artikel II, onderdeel C) in verband met het te wijzigen artikel 43 AWBZ (artikel II, onderdeel E).

9. Aan de aanbeveling van de Raad van State dat artikel 44, derde lid, van de Ziekenfondswet zodanig gewijzigd dient te worden dat vastgehaakt wordt aan het onderscheid dat in artikel 45 wordt voorgesteld tussen (bepalingen in) modelovereenkomsten met personen en met instellingen, is gevolg gegeven. Aan de vergelijkbare aanbeveling van de Raad van State ten aanzien van artikel 42, vierde lid, van de AWBZ in verband met het te wijzigen artikel 43 AWBZ is eveneens gevolg gegeven.

10. Artikel 1 Wtg (artikel III, onderdeel A).

De in artikel III, onderdeel A, onder 1, voorgestelde wijziging van artikel I, eerste lid, onder f, sub 2, Wtg komt in het algemeen gedeelte van de memorie van toelichting niet ter sprake. In de artikelsgewijze toelichting ontbreekt een redengeving voor dit onderdeel. Hierin ware te voorzien.

11. Artikel 2a Wtg (artikel III, onderdeel B).

Uit het gestelde in paragraaf 5, onder b, sub 1 en sub 2, van de memorie van toelichting blijkt dat de onderdelen a tot en met c van artikel 2a, tweede lid, Wtg handelingen betreffen die zullen moeten worden verricht door de organen (instellingen en personen) voor gezondheidszorg. Dit blijkt echter nergens uit de tekst van het artikellid. Die tekst zou verduidelijkt kunnen worden door met zoveel woorden aan te geven dat het om handelingen gaat waarvoor de organen voor gezondheidszorg zorg dienen te dragen. Overigens acht de Raad het wenselijk dat in de memorie van toelichting alsnog wordt ingegaan op de kanttekeningen die het COTG heeft geplaatst bij dit onderdeel van het wetsvoorstel onder punt 1, sub g, van zijn advies van 30 november 1988.

12. Artikel 6 Wtg (artikel III, onderdeel D).

De noodzaak ware aan te tonen van de bepaling in artikel 6, vijfde lid, Wtg.

10. Aan de door de Raad van State onder dit punt gemaakte opmerking is gevolg gegeven.

11. De tekst van het tweede lid van artikel 2a van de Wet tarieven gezondheidszorg (WTG) is zodanig gewijzigd dat duidelijk wordt dat het gaat om handelingen waarvoor de organen voor gezondheidszorg zorg dienen te dragen. Ook het eerste lid van artikel 2a van de WTG (administratievoorschriften) is in die zin verduidelijkt.

Verder zijn de onderdelen b en c van het eerste lid alsnog geschrapt. Bij nadere overweging is, mede gezien de kanttekeningen die het COTG in zijn advies kenbaar heeft gemaakt op het punt van de informatievoorziening, ervoor gekozen te volstaan met de mogelijkheden die artikel 30 van de WTG biedt. Op grond van deze bepaling kan de benodigde informatie worden gevraagd aan de organen voor gezondheidszorg en aan de ziektekostenverzekeraars.

De memorie van toelichting is overeenkomstig aangepast.

12. Besloten is, mede in het licht van de opmerking van de Raad van State onder punt 17 over kostenconsequenties, het vierde en het zesde lid van artikel 6 van de WTG enigszins aan te passen. De overzichten zullen niet de tariefbeslissingen zelf behoeven te bevatten. Het COTG kan volstaan met aan te geven ten aanzien van welke organen voor gezondheidszorg en categorieën van organen voor gezondheidszorg tariefbeslissingen zijn genomen. Bovendien zullen de overzichten alleen verstrekt behoeven te worden op verzoek. Wel zullen de tariefbeslissingen zelf voor een ieder bij het COTG ter inzage moeten liggen (gewijzigde zesde lid). Het oorspronkelijk voorgestelde vijfde lid van artikel 6 van de WTG is geschrapt.

De consequentie daarvan is dat het COTG vrij is bij de bepaling van de inhoud en vorm van het te verstrekken overzicht. Ik ga er echter van uit dat het COTG daarbij rekening zal houden met gerecht-

vaardigde wensen van de ontvangende organisaties en instanties.

De memorie van toelichting is overeenkomstig aangepast.

13. Artikel 7 Wtg (artikel III, onderdeel E) en artikel Wtg (artikel III, onderdeel G).

In de tekst van artikel 7, eerste lid, Wtg wordt gesproken over «de bij het tarief betrokkenen» die door het COTG dienen te worden gehoord. In de memorie van toelichting wordt deze aanduiding nu eens eng, dan weer ruim uitgelegd (paragraaf 5, onder c, sub 2, en de vijfde alinea van de toelichting op artikel III, onderdeel E). Het lijkt de Raad in elk geval wenselijk dat in de memorie van toelichting één en dezelfde betekenis aan het begrip wordt toegekend. Overigens ware te onderzoeken of niet reeds een duidelijker meer ondubbelzinnige omschrijving in de wettekst zelf kan worden opgenomen. In de vierde alinea van de toelichting op artikel III, onderdeel E, ware ook te verwijzen naar het nieuwe artikel 9 Wtg (artikel III, onderdeel G). Overigens spreekt artikel 9 alleen over een verzoek om vaststelling van een tarief. Voor de ambtshalve vaststelling, die mogelijk blijft op basis van artikel 8, derde of vierde lid, Wtg gelden bijgevolg geen wettelijke hoorbepalingen meer. Nu blijkens de hiervoor genoemde passage uit de memorie van toelichting juist beoogd is de mogelijkheden om te worden gehoord in geval van goedkeuring of vaststelling van een tarief te verruimen ten opzichte van de daartoe thans in de wet uitdrukkelijk aangegeven gevallen komt deze verenging van de regeling de Raad niet logisch voor. Aan dit punt ware niet voorbij te gaan; overwogen zou kunnen worden het nieuwe artikel 9 Wtg te verruimen door de woorden «een verzoek om vaststelling» te vervangen door: de vaststelling. De verwijzing naar «de toelichting bij H (wijziging artikel 10)» in de zevende alinea van de toelichting op artikel III, onderdeel E, is onjuist, nu daar geen sprake is van mededeling door het Centraal Orgaan.

14. Artikel 14 Wtg (artikel III, onderdeel L).

In de memorie van toelichting ware aan te geven waarom nog behoefte bestaat aan de bepaling vervat in de in artikel 14, eerste lid, Wtg in te voegen volzin naast het volgens artikel III, onderdeel F, te

13. Aan de door de Raad van State onder dit punt gemaakte opmerkingen is gevolg gegeven. In de wettekst is een duidelijker meer ondubbelzinnige omschrijving opgenomen van degenen die bij tariefbeslissingen van het COTG recht hebben te worden gehoord (artikel III, onderdeel E).

De terminologie van het bepaalde in onderdeel D van artikel III, onder 3b, is met het nieuwe artikel 7 van de WTG in overeenstemming gebracht.

14 t/m 16. Aan de door de Raad van State onder deze punten gemaakte opmerkingen is gevolg gegeven.

wijzigen voorschrift van artikel 8, vierde lid, Wtg. De in de vóórlaatste zin van de toelichting op artikel III, onderdeel L, genoemde periode van twaalf maanden ware nader toe te lichten.

15. Artikel 17, eerste lid, Wtg (artikel III, onderdeel M, onder 1).
Deze wijziging ware te motiveren.

16. Artikel 30 Wtg (artikel III, onderdeel S).

Moet niet nog de aanduiding van de in artikel 30, derde lid, Wtg als laatste genoemde minister worden aangepast, zo vraagt de Raad zich af. Gewezen zij in dit verband op de wijziging van artikel 14, zesde lid, Wtg in artikel III, onderdeel L, onder 4.

17. Artikel 33 Wtg (artikel III, onderdeel T).

In de toelichting ware aan te geven, welke noodzaak dwingt tot het opnemen van het nieuwe tweede lid van artikel 33 Wtg naast de bepaling van het huidige artikel 33. Tevens acht de Raad het wenselijk, dat, indien het voorgestelde artikellid wordt gehandhaafd, wordt aangegeven waarom de kosten van de in deze bepaling opgenomen verplichting zouden moeten worden afgewenteld op de rechterlijke organisatie. Voorts moet naar de mening van de Raad aandacht worden besteed aan de uitvoerbaarheid van de verplichting.

18. Artikel 43 Wtg (artikel III, onderdeel X).

Het gewijzigde, nieuwe, eerste lid van artikel 43 Wtg ware toe te lichten. In artikel 43, derde lid, Wtg ware aan te geven vanaf welk tijdstip de daar bedoelde termijn geldt. Overigens ware de bepaling in dit artikellid toe te lichten.

19. Artikel 44 Wtg (artikel III, onderdeel Y).

Aan te geven ware waarom aan de bepalingen van het huidige artikel 44 kennelijk geen behoefte meer bestaat.

20. Artikel IV, onderdeel B (wijziging van de Wet op de economische delicten).

Aangezien artikel 2a Wtg ziet op administratieve voorschriften, meent de Raad dat het méér voor de hand ligt dit artikel in de Wet op de

17. Hoewel ter verkrijging van een goed beeld van de uitvoering van de wet en de gevolgen daarvan ook informatie over eventuele jurisprudentie noodzakelijk is, reden waarom terzake was voorgesteld ongevraagde toezending daarvan voor te schrijven, ben ik bij nadere overweging tot het oordeel gekomen dat de uit de huidige opzet van artikel 33 van de WTG voortvloeiende mogelijkheid dat de informatie inzake rechterlijke uitspraken niet volledig is, niet opweegt tegen de afwenteling van de kosten van een structurele informatieverplichting als hier aan de orde, op de rechterlijke macht. Om die reden is alsnog afgezien van de voorgestelde wijziging van artikel 33.

18 en 19. Aan de door de Raad van State onder deze punten gemaakte opmerkingen is gevolg gegeven.

20. Artikel 2a van de WTG biedt de mogelijkheid administratieve voorschriften te geven. De te geven administratieve voorschriften hebben alle in mindere of meerdere mate betrekking op het bekendmaken van en het bieden van inzicht in de in

economische delicten in artikel 1, onder 4°, op te nemen, dan onder 2° van dat laatste artikel.

rekening te brengen tarieven. Zoals uit de memorie van toelichting (o.a. paragraaf 4, onder g, en paragraaf 5, onder b) blijkt, wordt in het licht van de vergroting van de marktwerking in de gezondheidszorg veel belang gehecht aan bescherming van de belangen van de patiënten/verzekerden. Artikel 2a van de WTG biedt in dat verband belangrijke mogelijkheden om zonodig beschermend op te treden en is derhalve een belangrijk onderdeel van het wetsvoorstel. Om die reden, alsmede in verband met de parallel met de artikelen 30 en 32 van de WTG, welke eveneens betrekking hebben op verstrekking van informatie, was in het wetsvoorstel gekozen voor opnemering van artikel 2a van de WTG in artikel 1, onder 2°, van de Wet op de economische delicten.

Bij nader inzien ben ik met de Raad van State van oordeel dat het meer voor de hand ligt het niet naleven van de onderhavige administratieve voorschriften, als overtreding, strafbaar te stellen door opnemering van het voorgestelde artikel 2a in artikel 1, onder 4°, van de Wet op de economische delicten.

21. Artikel IV, onderdeel C (wijziging van de Wet inkomensvrije beroepsbeoefenaren).

Verzuimd is artikel 14 Wtg te wijzigen. De zinsnede «niet zijnde een aanwijzing als bedoeld in artikel 15» zal moeten worden geschrapt.

21. Ten onrechte stelt de Raad van State dat verzuimd is artikel 14 van WTG te wijzigen. Op grond van artikel 13, onder B, van de Wet inkomensvrije beroepsbeoefenaren (Stb. 1987, 186) zijn in het eerste lid van artikel 14 van de WTG de woorden «niet zijnde een aanwijzing als bedoeld in artikel 15» vervallen. Deze woorden zouden op basis van de huidige tekst van artikel 16, onder C, van de Wet inkomensvrije beroepsbeoefenaren weer worden ingevoegd op het moment waarop die wet vervalt. Dit wordt voorkomen doordat in het wetsvoorstel een wijziging van onderdeel C van dit artikel 16 is voorzien.

22. Artikel IV, onderdeel D (inwerkingtredingsbepaling).

De terugwerkende kracht voor artikel 45, vierde lid, AWBZ ware toe te lichten. Overigens zal in plaats van onderdeel E bedoeld zijn onderdeel G.

22. Aan de door de Raad van State onder dit punt gemaakte opmerking is gevolg gegeven. Tevens is de door de Raad van State gemaakte redactionele opmerking verwerkt.

23. Voor enkele redactionele kanttekeningen moge het college verwijzen naar de bij het advies behorende bijlage.

23. Aan de door de Raad van State gemaakte redactionele kanttekeningen is gevolg gegeven.

24. Los van het advies van de Raad van State heb ik nog enkele andere – overigens geringe – wijzigingen in het voorstel van wet en in

de memorie van toelichting aangebracht.

Met de Wet aanpassing uitkeringsregelingen overheveling opslagpremies (Stb. 1989, 127) is artikel 62, onderdeel c, van de AWBZ gewijzigd in artikel 62, onderdeel b. Met het oog hierop is artikel II, onderdeel I aangepast.

In artikel 1, eerste lid, onder a, van de WVG is «Onze Minister van Volksgezondheid en Milieuhygiëne» vervangen door: Onze Minister van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur.

Artikel 2a, eerste lid, onder a, van de WVG is tekstueel verbeterd. Op grond van de gewijzigde tekst kunnen eventuele administratievoorschriften niet alleen betrekking hebben op de opbouw en wijze van berekening van de tarieven, maar ook op de hoogte van tarieven. De administratievoorschriften zijn vooral van belang voor het uitvoeren van controle op de naleving van de wet. Bij deze controle vormt uiteraard ook de hoogte van tarieven die in rekening worden of zijn gebracht, een belangrijk aspect. Derhalve ligt het in de rede de administratievoorschriften ook betrekking te kunnen doen hebben op de hoogte van tarieven.

Ook artikel 2a, tweede lid, van de WVG is tekstueel verbeterd. Onder b van dit lid was bepaald dat regels konden worden gesteld betreffende het bekend maken van de opbouw en de wijze van berekening van de in rekening te brengen tarieven. Bij nadere overweging ben ik tot de conclusie gekomen dat op het punt van de bekendmaking volstaan kan worden met het bepaalde onder a van het tweede lid. Essentieel is immers dat patiënten/consumenten zich op de hoogte kunnen stellen van de geldende maximumtarieven en de in rekening te brengen tarieven. De opbouw en de wijze van berekening van deze tarieven is voor patiënten/consumenten niet wezenlijk van belang.

In artikel 17c, derde lid, van de WVG was verzuimd te bepalen, evenals dat in het tweede lid van dat artikel is geschied, dat het COTG vaststelt in welke gevallen het vastgestelde maximumtarief geldt. Dit is alsnog rechtgezet.

In artikel IV, onderdeel A, is in het toegevoegde tweede lid een overgangsbepaling opgenomen ten aanzien van modelovereenkomsten die reeds bestaan op het moment dat het onderhavige voorstel van wet kracht van wet krijgt. Zonder de

thans toegevoegde overgangsbepaling zouden deze modelovereenkomsten (en uitkomsten van het overleg tussen representatieve organisaties) onbeperkt ongewijzigd kunnen blijven bestaan. De thans bestaande modelovereenkomsten en uitkomsten bevatten meer bepalingen dan krachtens het voorstel van wet is toegestaan. Indien deze meer omvattende modelovereenkomsten onbeperkt van kracht zouden blijven, zou dit aanleiding kunnen geven tot problemen bij de goedkeuringsprocedures van medewerkersovereenkomsten. Daarom voorziet de toegevoegde overgangsbepaling in:

a. het op termijn vervallen van alle modelovereenkomsten ten aanzien van personen;

b. het voorschrift dat bepalingen in modelovereenkomsten ten aanzien van personen, die niet in overeenstemming zijn met de nieuwe wettelijke bepalingen terzake, bij de toepassing van artikel 46, zesde lid, van de Ziekenfondswet en artikel 44, zesde lid, van de AWBZ buiten toepassing blijven.

Met het opnemen van deze overgangsbepaling ten aanzien van modelovereenkomsten wordt het volstrekt duidelijk dat het in het wetsvoorstel opgenomen nieuwe regime ten aanzien van de verhouding tussen modelovereenkomsten en overeenkomsten met vrije beroepsbeoefenaren geldt voor alle overeenkomsten die gesloten worden vanaf de datum van in werking treden van het onderhavige voorstel van wet. Met het oog op deze nieuwe overgangsbepaling is in de memorie van toelichting paragraaf 3, onder e (flankerende maatregelen), aangepast.

In paragraaf 3, onder b (beperking contracteerplicht), van de memorie van toelichting is het gebruik van de termen «ziekenfonds» en «uitvoeringsorgaan van de AWBZ» nader toegelicht. In deze paragraaf zijn tevens de genoemde data voor wat betreft de mogelijkheid van differentiatie in de nominale premie in de ziekenfondsverzekering en de volledige invoering van het systeem van verstrekkingenbudgettering weggelaten.

In paragraaf 3, onder e (flankerende maatregelen) en onder h (positie van huisartsen), is in enkele gevallen «1 januari 1990» vervangen door «de datum van inwerkingtreding van deze wet» en is deze datum in andere gevallen, waarin het niet

noodzakelijk was een datum te vermelden, vervallen.

Paragraaf 5, onder d (inkomensbeleid), van de memorie van toelichting is enigszins verduidelijkt.

De Raad van State geeft U in overweging het voorstel van wet te zenden aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal, nadat aan het vorenstaande aandacht zal zijn geschonken.

De Vice-President van de Raad van State,
W. Scholten

Ik moge U verzoeken het hierbij gevoegde gewijzigde voorstel van wet en de gewijzigde memorie van toelichting aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal te zenden.

De Staatssecretaris van Welzijn,
Volksgezondheid en Cultuur,
D. J. D. Dees

Lijst van redactionele kanttekeningen, behorende bij het advies no. W13.89.0138 van de Raad van State van 29 augustus 1989.

Voorstel van wet.

– Artikel 2a, vierde lid, van de Wet tarieven gezondheidszorg (Wtg) (artikel III, onderdeel B) is overbodig gezien artikel 4 van de Bekendmakingswet. Hetzelfde geldt voor artikel 3, vierde lid, Wtg (artikel III, onderdeel C) en voor artikel 23, zesde lid (nieuw) Wtg (artikel III, onderdeel Q).

– In de aanhef van artikel III, onderdeel I, ware «na de eerste volzin» te vervangen door: na de tweede volzin.

Memorie van toelichting.

– In de toelichting op artikel III, onderdeel A, ware het kopje «derde lid» te vervangen door: vierde lid.

– In de toelichting op artikel III, onderdeel D, ware in de eerste zin «nadere» te schrappen.

– De eerste zin van de toelichting op artikel III, onderdeel E, ware te herredigeren.

– In de toelichting op artikel 17d Wtg (artikel III, onderdeel N) wordt verwezen naar de toelichting bij (onderdeel) F. Bedoeld is kennelijk: E.